

Kazizúbkovia

Príčinná súvislosť, Disciplína

Vedeli ste, že v škole pre deti, v tmavom zaprášenom kúte, existuje ešte jedna škola? Je to škola pre bacily a mikróby, ktoré celý deň nerobia nič iné, než kujú pikle, ako deti nakaziť! Prečítajte si o jednom z ich (ne)vydarených dobrodružstiev a naučte deti zdravým návykom.

🕒 9 min

😊 5+

V Škole Baktérií, Hniloby a Rôznej Ďalšej Pliagy bolo dnes veselo. A najveselšie bolo práve v prvej A.

Ako už názov hovorí, do tejto školy chodili všetky drobné bacily, vírusy, **špinky** a **chorôbky**. Nechodili sa tam však učiť, kdežeby! Títo malí výmyselníci mali každý deň len jedinú úlohu – spôsobiť čo najviac chorôb, špiny, kazov, sopľov a **detského plaču**. Komu sa to podarilo najlepšie, ten dostal od pána učiteľa Plesne jednu **plesnivú jednotku**.

Škola Baktérií, Hniloby a Tak Ďalej vlastne ani nebola naozajstná škola. To sa len nenásytné bacily a baktérie nasťahovali do skutočnej, ľudskej školy. V každej triede si našli nejaký starý, zapadnutý chumáč prachu. Hlavne, aby bol čo najďalej od mydla a vody, lebo v Škole Baktérií a Viete Čoho mali radi všetko, len nie mydlo a vodu. Tak sa vyvalili v chumáči špiny v najtmavšom kúte a **bolo hotovo**. Bacily ani špinky predsa lavice ani tabuľu nepotrebujú.

Kým sa deti v prvej A usilovne učili, v chumáčovej prvej A sa bacily lenivo povalovali, vyzivovali a premýšľali, čo zas **dnes vyvedú**. Najmenšie bacilky sa ešte len učili, ako na to – čakali, kým zafúka prievan a odveje ich na niečiu neumytú ruku.

„Mňa si včera Jurko na rukách odniesol až domov!“ chválil sa malý bacil Skokan. „Je to riadny lenivec a nikdy si neumýva ruky. Už-už si išiel zašpárat v nose, ale **ocko mu to zakázal**. Už som bol tak blízko! Mohol som narobiť riadnu šarapatu!“ vystatoval sa.

„Pche,“ ozval sa Spánkovrt, „ja sa dostanem decku do úst, kedy len chcem. A vyvrtam mu takú dieru do zuba, akú ste **ešte nevideli!**“

Malé bacily užasnuto zhíkli. Spánkovrt bol z celej triedy ten najobávanejší bacil. Toľko detských zubov už rozvrátil! On a jeho kamaráti Kazizúbkovia boli hviezdami bacilovej triedy a postrachom **celej ľudskej triedy**.

„Tak čo, Kazizúbkovia,“ prehodil Spánkovrt, „čo keby sme týmto malým špinkám ukázali, ako sa to robí, a pokazili nejaké detské zuby? **Idete so mnou?**“

„Jasné!“ zabručal Smrad'och. Aj Cukrožrút hneď prikývol. Len Dlháňa akosi nebolo.

„Kde sa zas ten Dlháň váľa?“ Spánkovrt sa namrzene obzeral okolo seba. „Ešte som nevidel lenivejšieho bacila, než je on!“

Dlháň dostal svoje meno preto, lebo to bol neobyčajne dlhý, **úzky bacil**. Vďaka tomu sa dokázal mimoriadne šikovne schovať deťom medzi zuby a tam robiť neplechu. Keby chcel, dostával by rovnako ako ostatní Dlháni plesnivé jednotky ako na bežiacom páse. Ale tomuto Dlháňovi **sa vôbec nechcelo**. Pohyboval sa lenivo ako húsenica a skoro každý deň v Škole Bacilov a Tak Ďalej celý prespal. Ráno sa dovliekol do triedy, zastrčil sa medzi ten najlepkavejší, najsmradľavejší prach a **tam si pochrapkával**.

„Čo zas?“ ozval sa odkiaľsi rozospatý hlas. To z lepkavej špiny vystrčil hlavu Dlháň.

„Práve sme vraveli, čo si ty za lenivého bacila,“ fľochol na neho Smrad'och.

„Buď ticho, ty otrava,“ odvrkol mu Dlháň. Ako ste si všimli, bacily neboli veľmi dobre vychované. Však sa to ani nemali kde naučiť.

„Náhodou, keď sa mi zachce, dokážem deťom tak poukázať zuby, ako ani jeden z vás. Nenápadne! Pol roka si nič nevšimnú a **naraz bác!** Bolest' ako hrom!“ chvastal sa.

„Neverím ti ani slovo,“ posmieval sa mu Cukrožrút a bacilčeky so záujmom pozorovali túto škriepku.

„Tak si **podme zmerať sily.**“ Dlháň vystrčil celé svoje dlhé telo spod chumáča prachu. Práve vtedy pani učiteľka v ľudskej triede otvorila dvere a prievan odfúkol všetky **bacily kade-tade.**

Vzápätí už Dlháň letel vzduchom a číhal, na koho si sadne. „Ja tým naničhodníkom ukážem, vysmievať sa zo mňa!“ zastrájal sa. „Taký kaz urobím, že mi budú všetci závidieť!“

Dlháň si nevymýšľal. Dobre vedel, čo robí. Bol taký uzučký, že sa dokázal raz-dva prestrčiť dieťaťu rovno **medzi zuby** a tam si tíško čušať. Žiadne dieťa si nevie umývať zuby tak dobre, aby si ho všimlo! Kým ho objavia, vyhryzie medzi zubami taký kaz, aký v Škole Bacilov, Hniloby a Rôznej Ďalšej Pliagy ešte jakživ nevideli!

O chvíľku zameral svoj cieľ: Mišo, s ústami dokorán, vyplazoval jazyk na svoju **spolužiačku Betku.** Dlháň neváhal a raz-dva pristál na ružovučkom detskom jazyku. Vrtko sa vyšplhal až k zubom a hľadal, kde by sa vopchal. Zbadal, že Mišo asi na desiatu chrúmal nejaké sušienky a lízanku. Všade na zuboch sa mu poprilepovali omrvinky a kúsky cukru.

„**To sa bude kaziť!**“ mädlil si ruky Dlháň a už aj sa začal pchať do jednej nenápadnej medzierky. Bol presvedčený, že tu ho nikdy nikto nezbadá! „Ešte si trochu podriemem,“ zazíval, „a hneď v noci sa pustím do hryzenia,“ pomyslel si.

Mišo si tak nevedomky odniesol domov nečakaného návštevníka a ani netušil, čo za špinavosť sa to v jeho ústach chystá.

Dlháň však tiež nevedel, čo ho v skutočnosti čaká. Už keď letel vzduchom, mohol si všimnúť, ako sa jeho spolubacily **uškŕňajú a chichotajú.**

„To je ale trdlo,“ rehotal sa Spánkovrt, keď videl Dlháňovo pristátie na jazyku. „A on si myslí, že dostane plesňovú jednotku? Amatér!“

Malé bacilky nechápali, čo sa deje. „Kazizúbkovia, povedzte nám, čo ten Dlháň urobil zle? Veď sa krásne vopchal do úst!“

Spánkovrt vyceril svoje zelené zuby do úsmevu. „Keby to motovidlo v škole aspoň trochu dávalo pozor a každý boží deň nedriemalo, tak by vedelo, že Mišova mama je **dentálna hygienička!**“

Všetko bacilstvo zborovo zhíklo. To hádam nie! Tak to sú naozaj ústa, do ktorých sa neoplatí liezť. Na svete je azda len jedna vec horšia než mydlo a voda, a to je **dentálny hygienik!**

Tak aj bolo. Len čo Mišo večer prišiel domov, s mamkinou pomocou si dôkladne vyčistil zuby s obyčajnou kefkou a potom vzal do ruky medzizubnú kefku.

„Au! Čo sa to deje?“ zobudil sa Dlháň **na nepríjemné pichanie**. „Ktosi ma napadol s mečom!“ zakvílil. „Ako ma tu objavili? To predsa nie je možné!“

Ibaže presne tak to bolo. Mišo bol veru od mamky naučený vyčistiť si zuby tak dobre, aby nedal šancu žiadnej špine, ani Dlháňovi. Neváhal na to použiť ani medzizubnú šablú.

Keď sa Dlháň na druhý deň sklamane ukázal v Škole Bacilov, Hniloby a Tak Ďalej, celý zmočený, **dobitý a vyplutý**, ostatní Kazizúbkovia sa mu náramne smiali.

„Ty môžeš o plesňovej jednotke akurát tak snívať,“ pokrútil hlavou pán učiteľ Pleseň.

Dlháň presne to aj urobil. Zazíval, utiahol sa späť do špiny a dal sa do snívania o kazoch, špine a **neumytých zuboch**.